

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΠΑΙΖΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ, ΜΕ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΡΟΠΟ Η ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ

<Αιώρα>, η γνωστή κούνια ή κρεμάστρα

<Ακινήτινδα>, στα νεώτερα χρόνια το παίζονταν με την ονομασία τ' Αγκούτς. Παραλλαγή του παιγνιδιού είναι τα σημερινά στρατιωτάκια ακούνητα, αμίλητα, αγέλαστα και ταγαλματάκια.

<Αμπάριζα >, κυνηγητό, σήμερα το συναντάμε με το ίδιο όνομα και σαν σκλαβάκια.

<Ασκολιασμός >, παιγνίδι ισορροπίας, σήμερα το βρίσκουμε ως ασκί και με παραλλαγές ,στον τρόπο παιζίματος, σαν :κουτσαλωνάκι, προζύμι, κουτσοκαλόγερος, άντζης, κουτσό-κουτσό.

<Αστραγαλισμός>, τυχερό παιγνίδι,(ζάρια), παίζονταν με πεσσούς-κύβους (ζάρια) και κόττα (αστραγάλους-κότσια) .στους νεότερους χρόνους έχουμε κάποιες παραλλαγές στον τρόπο παιζίματος, χρησιμοποιώντας όμως τα κότσια, αλλά και αμύγδαλα, ποντιακά καρύδια (μικρά στο μέγεθος) και μεταλλικά νομίσματα.

<Βασιλίνδα>, όμοιο με το κλέφτες και αστυνόμοι

<Διελκυστίνδα>, το σημερινό τράβηγμα του σχοινού, το τραβηχτό

<Εφεδρισμός>, το συναντάμε σαν πλακίτσες, λούμπαρδα, τσουνιά , κά.

<Ιμαντελισμό> το συναντάμε σήμερα σαν λουρί

<Κολλαβισμός >, το γνωστό μπιζ ή βτζ.

<Κρικηλασία>, παιγνίδι με κρίκο, τροχό, το σημερινό στεφάνι, το τσέρκι.

<Κρυπτίνδα>ή<αποδιδρασκίνδα> ή<μυίνδα>, το γνωστό κρυφτό

<Κυνδαλισμός> παίζεται το ίδιο και σήμερα, με άλλες ονομασίες: παλούκια, αλαμάνα, μπηχτιές, καζίκια, καρφιά.

<Κώνος>, ή< στρόμβος>, <στρόβιλος>, <ρόμβος>, <βόμβυκας> η γνωστή σβούρα.

<Πέταυρον>, η τραμπάλα με διάφορες ονομασίες σήμερα: τράμπα, ξυλογαϊδάρα, νταντζαλαβίτσα , κά.

<Πεντέλιθα>, τα πεντόβολα, επίσης ονομάζεται: πετράδια, πενταπέτρια, πεντεκούκια, πεντεγούλια, στα βυζαντινά χρόνια το ονόμαζαν καλαλάτζια ή καλολαλάκια.

<Πετροπόλεμος>, επικίνδυνο παιγνίδι παίζεται και σήμερα αλλά όχι τόσο έντονα όπως παλιά.

<Στρεπίνδα>, σήμερα το βρίσκουμε σαν γυριστάρι, πετράδι, βωλάκι, κ.λ.π.

<Σφαίρα>, η μπάλα, το τόπι. Όπως και σήμερα παίζονταν πολλά παιχνίδια με την μπάλα. Κάποια που τα ονόμαζαν *ουράνια σφαίρα* και ήταν το πέταγμα της στον αέρα, *απόρραξις* που ήταν το χτύπημα της στον τοίχο ή στο έδαφος, επίσης άλλοι τρόποι παιχνιδιού ήταν: το χτύπημα της με κάποιο αντικείμενο (ξύλο ή ρακέτα), το να σημαδέψει κάτι μ' αυτήν ή να την ρίξει μέσα σ' ένα αγγείο ή μια τρύπα. Όλες αυτές οι χρήσεις της μπάλας τις βρίσκουμε σε πολλά σημερινά παιχνίδια.

<Σχοινάκι>, το γνωστό μας σχοινάκι που παίζεται από ένα η περισσότερα άτομα.

<Σχοινοφιλίνδα>, παίζεται το ίδιο και σήμερα αλλάζει ονομασία, όπως μαντιλάκι, λουρί, λουριδίτσα, πετρούλα, χτυπητό, βαρετό, βαλμάς.

<Φωτιά>, το συναντάμε σαν αγιόργγηδες, τζίφο, καστροπαρσιά, κάστρο κτλ.

<Χυτρίνδα>, παίζεται και σήμερα με τον ίδιο τρόπο. Το βρίσκουμε σαν γύρω γύρω το ψητό, παπαδίτσα, φεσάς, μυζηθρούλα, μπλαγόμεσο, χύτρα κ.τ.λ.

<Χαλκή μυία> ή <ψηλαφίνδα>, η τυφλόμυγα γνωστό παιγνίδι και σήμερα. Το συναντάμε σαν: τυφλοπάνι, τυφλοπαννιέρα, τυφλοπάννα, τυφλός, ζουρλοπαννιέρα, γούσταρ-πάτσα, μπούφος

